

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 10

Rozeslána dne 15. února 1994

Cena Kč 11,50

O B S A H:

30. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky o zrušení vízové povinnosti
31. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku
32. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a majetku

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje sestavení a předložení účetní závěrky zdravotních pojišťoven

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se doplňuje opatření, kterým se stanoví účetní výkazy pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví postup účtování zdravotního zařízení

30

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. září 1993 byla v Tallinu podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky o zrušení vízové povinnosti.

Dohoda vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 11 odst. 1 dnem 12. prosince 1993.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky
o zrušení vízové povinnosti

Vláda České republiky a vláda Estonské republiky vedeny přáním rozvíjet vztahy mezi oběma zeměmi, dohodly se takto:

Článek 1

Občané státu jedné smluvní strany, kteří jsou držitelé cestovních dokladů uvedených v příloze, mohou vstupovat za účelem pobytu, který neslouží výdělečné činnosti, na území státu druhé smluvní strany a pobývat na něm po dobu nejdéle 90 dnů bez víz.

Článek 2

1. Občané státu jedné smluvní strany, kteří jsou držitelé diplomatických nebo služebních pasů, a jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu majících sídlo na území státu druhé smluvní strany, mohou pobývat na území státu druhé smluvní strany po dobu svého přidělení bez víz. Ministerstvo zahraničních věcí vysílajícího smluvního státu sdělí diplomatické misi přijímajícího smluvního státu jména těchto osob, než budou přiděleny.

2. Rodinní příslušníci žijící s osobami uvedenými v odstavci 1 ve společné domácnosti mohou po dobu jejich přidělení, pokud jsou sami držitelé diplomatických nebo služebních pasů, pobývat na území státu druhé smluvní strany bez víz.

Článek 3

Občané státu jedné smluvní strany mohou vstupovat na území státu druhé smluvní strany na hraničních přechodech určených pro mezinárodní styk.

Článek 4

Občané státu jedné smluvní strany jsou povinni při pobytu na území státu druhé smluvní strany dodržovat právní předpisy tohoto druhého státu.

Článek 5

Tato dohoda se nedotýká práva států smluvních stran odepřít vstup nebo pobyt na území jejich státu nežádoucím osobám nebo občanům státu druhé smluvní strany, kteří by mohli ohrozit bezpečnost státu, veřejný pořádek nebo kteří nedisponují dostatečnými prostředky k zabezpečení svého pobytu.

Článek 6

Smluvní strany se zavazují přijímat na území svého státu bez dalších formalit občany tohoto státu.

Článek 7

Občané státu jedné smluvní strany, kteří ztratili cestovní doklady na území státu druhé smluvní strany, vyjíždějí ze státu pobytu na cestovní doklad vydaný diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem příslušné smluvní strany.

Článek 8

1. S výjimkou článku 6 může každá smluvní strana dočasně pozastavit provádění Dohody zcela nebo zčásti z důvodů zdraví, veřejného pořádku nebo jiných závažných důvodů.

2. Zavedení, jakož i zrušení těchto opatření bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně a nabude účinnosti dnem doručení tohoto oznámení.

Článek 9

Smluvní strany se budou v co nejkratší době diplomatickou cestou vzájemně informovat o přijatých změnách podmínek pro pobyt.

Článek 10

1. Smluvní strany si diplomatickou cestou nejpozději 30 dnů před vstupem Dohody v platnost vymění vzory platných cestovních dokladů uvedených v příloze Dohody.

2. V případě změny platných nebo zavedení nových druhů cestovních dokladů si smluvní strany vymění jejich vzory spolu s údaji o použitelnosti těchto dokladů diplomatickou cestou nejpozději 30 dnů před jejich zavedením.

Za vládu
České republiky:
Josef **Zieleniec** v. r.
ministr zahraničních věcí

Článek 11

1. Dohoda vstoupí v platnost uplynutím 30 dnů ode dne výměny nót, v nichž si smluvní strany oznámí, že byly splněny vnitrostátní podmínky pro její vstup v platnost.

2. Dohoda se uzavírá na neomezenou dobu. Pozbude platnosti uplynutím 90 dnů ode dne obdržení písemné výpovědi jedné smluvní strany.

Dáno v Tallinu dne 24. 9. 1993 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a estonském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Estonské republiky:
Trimivi **Velliste** v. r.
ministr zahraničních věcí

Příloha

k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky
o zrušení vízové povinnosti

Platnými cestovními doklady ve smyslu této dohody jsou:

1. pro občany České republiky
 - a) diplomatický pas,
 - b) služební pas,
 - c) cestovní pas,
 - d) námořnická knížka,

e) cestovní průkaz.

2. pro občany Estonské republiky

- a) diplomatický pas,
- b) cestovní pas,
- c) námořnická knížka,
- d) doklad k návratu do země.

31**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. června 1993 byla ve Varšavě podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 20. prosince 1993. Tímto dnem pozbyla platnosti Smlouva mezi Republikou československou a Republikou polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní státních ze dne 23. dubna 1925, vyhlášená pod č. 255/1925 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi

vládou České republiky

a

vládou Polské republiky

o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku

Vláda České republiky a vláda Polské republiky přejíce si podporovat vzájemné ekonomické vztahy odstraněním fiskálních překážek a rozhodnuty uzavřít Smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, se dohodly takto:

Článek 1**OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA
VZTAHUJE**

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2**DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA
VZTAHUJE**

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a majetku se považují všechny

daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v Polsku:

- (i) daň z příjmu fyzických osob (podatek dochodový od osob fyzických);
- (ii) daň z příjmu právnických osob (podatek dochodový od osob právnických);
- (iii) zemědělská daň (podatek rolný);

(dále nazývané „polská daň“);

b) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou uklá-

dány některým ze smluvních států po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Polsko“, je-li použit v zeměpisném smyslu, označuje území Polské republiky, včetně každé oblasti vně jejích výsostných vod, nad nimiž v rámci právních předpisů Polska a v souladu s mezinárodním právem může Polsko vykonávat svá suverénní práva, týkající se mořského dna, jeho podloží a jejich přírodních zdrojů;
- b) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Polsko;
- c) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- d) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- e) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- f) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- g) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí, letadlem, železničním nebo silničním vozidlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- h) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě České republiky ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Polska ministra financí Polska nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

REZIDENT

1. Po účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, jehož je státním občanem;
- d) jestliže je tato osoba státním občanem obou smluvních států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení. V případě pochybností upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;

f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště nebo stavba nebo montáž nebo instalační projekt se považují za stálou provozovnu, trvají-li déle než 12 měsíců počínaje dnem, kdy byla skutečně zahájena práce.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v pododstavcích a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (a prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přívolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu svobodného povolání.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevyklučuje ustanovení odstavce 2,

aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

MEZINÁRODNÍ DOPRAVA

1. Zisky z provozování lodí, člunů nebo letadel nebo železničních a silničních vozidel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Zisky z provozování člunů ve vnitrozemské vodní dopravě ve spojení s mezinárodní dopravou podléhají zdanění jen v tom smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

3. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku námořní dopravy nebo vnitrozemské vodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi nebo člunu, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozatel lodi nebo člunu rezidentem.

4. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky

nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 20 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 10 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto státě.

2. Avšak úroky uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 úroky, jejichž zdroj je v jednom smluvním státě a které pobírá vláda druhého smluvního státu včetně jeho místních úřadů, centrální banky nebo jakékoliv finanční instituce kontrolované touto vládou, nebo úroky, které plynou z půjček garantovaných touto vládou, budou osvobozeny od daně v prvně zmíněném smluvním státě.

4. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo ne právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by smluvil plátcem se

skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak licenční poplatky uvedené v odstavci 1 mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 5 % hrubé částky z licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou

placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud příjemce nemá obvykle k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu k výkonu svých činností. Jestliže má k dispozici takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které re-

zident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě nebo na palubě člunu ve vnitrozemské vodní dopravě ve spojení s mezinárodní dopravou zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, nebo hudebník, nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy, o nichž se zmiňuje tento článek, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 vyjmuty ze zdanění ve smluvním státě, v němž umělec nebo spor-

tovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je hrazena z podstatné části z veřejných fondů tohoto státu nebo druhého státu nebo je tato činnost vykonávána na základě kulturní dohody nebo ujednání mezi smluvními státy.

Článek 18

PENZE

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze ve smluvním státě, v němž je příjemce penze rezidentem.

Článek 19

VEŘEJNÉ FUNKCE

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním občanem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní orgán tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu orgánu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním občanem tohoto státu.
3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu.

Článek 20

STUDENTI

1. Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za

účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Student na univerzitě nebo jiném ústavu vysokého školství v jednom smluvním státě, nebo učeň, který se zdržuje ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období nepřesahujících 183 dnů v rámci jakéhokoliv dvanáctiměsíčního období a který je nebo bezprostředně před takovou návštěvou byl rezidentem v prvně zmíněném státě, nebude zdaněn v druhém smluvním státě z odměn za služby poskytované v tomto druhém státě, za předpokladu, že tyto služby jsou vykonávány v souvislosti s jeho studiem nebo výcvikem a tato odměna tvoří výdělek nutný pro jeho nezbytnou výživu.

Článek 21

PROFESOŘI A VÝZKUMNÍ PRACOVNÍCI

1. Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za účelem výuky nebo provádění výzkumu na univerzitě, vysoké škole nebo jiné uznávané vzdělávací instituci v tomto smluvním státě a která je nebo byla bezprostředně před takovou návštěvou rezidentem druhého smluvního státu, bude osvobozena od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě z odměn za takovou výuku nebo výzkum na období nepřesahující dva roky ode dne první návštěvy za takovým účelem.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 22

JINÉ PŘÍJMY

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, a mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v některém smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozny tam umístěné, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provoznou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 23

MAJETEK

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny, letadly nebo železničními a silničními vozidly, které jsou používány v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí, člunů, letadel nebo železničních a silničních vozidel podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 24

ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. V případě rezidenta Polska bude dvojímu zdanění zamezeno následujícím způsobem:

- a) Jestliže rezident Polska pobírá příjmy nebo vlastní majetek, který v souladu s ustanoveními této smlouvy může být zdaněn v České republice, Polsko vyjme s výhradou ustanovení pododstavce b) a odstavce 3 takové příjmy nebo majetek ze zdanění. Polsko může však při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo z majetku takového rezidenta použít sazbu daně, která by byla použita, kdyby vyjmuté příjmy nebyly takto vyjmuty;
- b) Jestliže rezident Polska pobírá příjmy, které v souladu s ustanoveními článků 10, 11 a 12 mohou být zdaněny v České republice, Polsko povolí snížit částku daně z příjmu tohoto rezidenta o částku rovnající se dani zaplacené v České republice. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které plynou z České republiky.

2. V případě rezidenta České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny v Polsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového

základu o částku rovnající se dani zaplacené v Polsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Polsku.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se bude mít za to, že výraz „daň zaplacená v České republice“, respektive „daň zaplacená v Polsku“, zahrnuje jakoukoliv částku, která by byla splatná jako daň, kdyby nebyla poskytnuta úleva formou povoleného odpočtu při výpočtu zdanitelného příjmu nebo vynětí nebo snížení daně, případně jinak v souladu se zákony o zdanění příjmů platnými ve druhém smluvním státě.

Článek 25

ZÁSADA ROVNÉHO NAKLÁDÁNÍ

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, odstavce 7 článku 11 a odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti,

kterým jsou nebo mohou být podrobena jiná podobná podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se vztahují na daně uvedené ve článku 2 této smlouvy.

Článek 26

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ CESTOU DOHODY

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 25, úřadu smluvního státu, jehož je státním občanem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 27

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných pro-

středcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích. Obdržené informace budou udržovány v tajnosti na požádání smluvního státu, který informace poskytl.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, hospodářské, úřední, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 28

DIPLOMATÉ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

VSTUP V PLATNOST

1. Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že byly splněny postupy požadované jejich právním řádem pro vstup této smlouvy v platnost.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost datem pozdějšího oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou uplatňovat v obou smluvních státech:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Dnem, kdy se začne uplatňovat tato smlouva, přestane se uplatňovat Smlouva mezi Republikou československou a Republikou polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní státních, podepsaná ve Varšavě 23. dubna 1925.

Článek 30
VÝPOVĚĎ

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;

- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení ve Varšavě dne 24. června 1993 v českém, polském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu bude rozhodující anglický text.

Za vládu České republiky:
J. Stráský v. r.

Za vládu Polské republiky:
J. Osiatinski v. r.

32

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. září 1993 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Washingtonu dne 23. prosince 1993.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 23. prosince 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi

Českou republikou

a

Spojenými státy americkými

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmů a majetku

Česká republika a Spojené státy americké přejíce si dále rozšířit a usnadnit vzájemné ekonomické vztahy se rozhodly uzavřít Smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a majetku, a dohodly se takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA
VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti), pokud ve Smlouvě není stanoveno jinak.

2. Smlouva nebude v žádném případě omezovat jakoukoli výjimku, osvobození, odečet, zápočet nebo jinou úlevu nyní nebo později poskytnutou:

- a) podle zákonů jednoho či druhého smluvního státu; nebo
- b) podle jakékoli jiné smlouvy mezi smluvními státy.

3. Smluvní stát může zdaňovat své rezidenty [tak, jak jsou definováni v článku 4 (Rezident)] a své občany, včetně bývalých občanů podle zákonů tohoto státu, jako kdyby Smlouva nebyla v účinnosti.

4. Ustanovení odstavce 3 se nevztahují na:

- a) výhody poskytnuté smluvním státem podle odstavce 2 článku 9 (Sdružené podniky), podle odstavců 1 b) a 4 článku 19 (Penze, renty, alimenty

a přídavky na děti) a podle článků 24 (Vyloučení dvojího zdanění), 25 (Zákaz diskriminace) a 26 (Řešení případů dohody); a

- b) výhody poskytnuté smluvním státem podle článků 20 (Veřejné funkce), 21 (Studenti, stážisté, učitelé a výzkumní pracovníci) a 28 (Diplomaté a konzulární úředníci) pro fyzické osoby, které nejsou ani občany ani zákonnými stálými rezidenty v tomto státě.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA
VZTAHUJE

1. Současné daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou:

- a) ve Spojených státech: federální daně z příjmů ukládané na základě Internal Revenue Code (avšak vyjma daně z akumulovaných zisků, daně z osobní holdingové společnosti a daní sociálního zabezpečení) a spotřební daně ukládané v souvislosti s investičním příjmem soukromých nadací (dále nazývané „daň Spojených států“);
- b) v České republice: daně z příjmů ukládané na základě zákona o daních z příjmů a daň z nemovitostí (dále nazývané „česká daň“).

2. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na ja-

kékoliv stejné nebo podobné daně, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států se budou vzájemně informovat o veškerých podstatných změnách, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech, a o úředně publikovaných materiálech týkajících se uplatnění Smlouvy, včetně vysvětlivek, prováděcích vyhlášek, daňových nebo soudních rozhodnutí.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „smluvní stát“ označuje Spojené státy nebo Českou republiku podle toho, o jaký případ jde;
- b) výraz „Spojené státy“ označuje Spojené státy americké, avšak nezahrnuje Portoriko, Panenské ostrovy, Guam nebo jakékoliv jiné americké vlastnictví či území. V zeměpisném smyslu výraz „Spojené státy“ zahrnuje výsostné vody a mořské dno a podloží přilehlých oblastí, na nichž mohou být vykonávána práva Spojených států v souladu s mezinárodním právem a na nichž jsou v účinnosti zákony týkající se daní Spojených států;
- c) výraz „osoba“ označuje fyzickou osobu, pozůstalost, svěřený majetek, osobní společnost, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- d) výraz „společnost“ označuje jakékoliv právnické osoby nebo nositele práv, považované pro účely zdanění za právnické osoby;
- e) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle okolností podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- f) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem, vyjma případů, kdy taková doprava je provozována pouze mezi místy ležícími v druhém smluvním státě;
- g) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) ve Spojených státech státního tajemníka financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v České republice ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není ve Smlouvě definován, bude mít pro její aplikaci smluvním státem význam, jenž mu náleží podle práva tohoto smluvního státu upravujícího daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad nebo se příslušné úřady nedohodnou na společném výkladu podle ustanovení článku 26 (Řešení případů dohodou).

Článek 4

REZIDENT

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje ve smyslu této smlouvy každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria.

2. a) Avšak výraz „rezident jednoho smluvního státu“ nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě jen z příjmů ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného;
- b) V případě příjmů, které pobírá nebo platí osobní společnost, pozůstalost, nebo svěřený majetek, se tento výraz použije jen v takové míře, v jaké příjmy plynoucí takové osobní společnosti, pozůstalosti nebo svěřenému majetku podléhají zdanění v tomto státě jako příjmy rezidenta buď v jeho rukou, nebo v rukou jeho partnerů nebo skutečných příjemců; a
- c) Česká republika bude považovat občana Spojených států nebo cizince majícího legální povolení k trvalému pobytu (držitel „zelené karty“) za rezidenta Spojených států, pouze má-li taková osoba podstatnou přítomnost, stálý byt nebo obvyklý pobyt ve Spojených státech.

3. Výraz „rezident smluvního státu“ zahrnuje:

- a) tento stát, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu, nebo jakoukoliv agenturu nebo orgán takového státu, nižšího správního útvaru nebo úřadu; a
- b) penzijní trust nebo jakoukoliv jinou organizaci, která je založena a provozována výlučně pro účely poskytování penzí nebo pro církevní, dobročinné, vědecké, umělecké, kulturní nebo vzdělávací účely a která je rezidentem tohoto státu v souladu se zákony tohoto státu, bez ohledu na to, že celý příjem nebo část jejího příjmu může být osvobozena od zdanění podle domácích právních předpisů tohoto státu.

4. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následovně:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určen stát, ve kterém má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

5. Jestliže společnost je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, pak je-li založena podle právních předpisů smluvního státu nebo jeho nižšího správního útvaru, předpokládá se, že je rezidentem tohoto smluvního státu.

6. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická nebo společnost, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, příslušné úřady smluvních států upraví tuto otázku vzájemnou dohodou a určí způsob uplatnění Smlouvy pro takovou osobu.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- místo vedení;
- závod;
- kancelář;
- továrnu;
- dílnu; a
- důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- staveniště nebo stavbu nebo instalační projekt, nebo instalační nebo vrtací soupravu nebo loď využívanou pro průzkum či těžbu přírodních zdrojů, avšak pouze trvají-li déle než dvanáct měsíců; a
- poskytování služeb, včetně poradenských služeb, poskytované podnikem prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají (u stejného nebo souvisejícího projektu) na území státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu více než 9 měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

Stálá provozovna nevznikne v žádném daňovém roce, ve kterém činnost popsaná v pododstavcích a) nebo b) tohoto odstavce trvá po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 30 dnů v tomto daňovém roce.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku výraz „stálá provozovna“ nebude zahrnovat:

- zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem provádění jakékoli jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze pro jakoukoliv kombinaci činností zmíněných v pododstavcích a) až e).

5. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, pokud osoba (jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6) jedná na účet podniku a má, a obvykle využívá plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, bude se mít za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud nejsou činnosti takové osoby omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, a které, pokud jsou vykonávány prostřednictvím stálého místa pro podnikání, nečinily by toto stále místo stálou provozovnou podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu v jednom smluvním státě jenom proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě, nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ se definuje ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Tento výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva

na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přírodního užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

5. Rezident jednoho smluvního státu, který podléhá zdanění ve druhém smluvním státě z příjmů z nemovitého majetku umístěného v tomto druhém státě, si může vypočítat daň z tohoto příjmu z čistého základu, jako kdyby byl takový příjem přičítán stále provozovně v tomto druhém státě. V případě daně Spojených států bude volba uplatnění předcházející věty závazná pro daňový rok, v němž byla volba učiněna, a pro všechny následující daňové roky, pokud příslušné úřady Spojených států nebudou souhlasit s ukončením této volby.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává nebo nevykonával svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává nebo vykonával svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává nebo vykonával svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný a nezávislý podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně přiměřené částky výloh na výzkum a rozvoj, úroků a jiných podobných výloh a výloh vedení a všeobecných a správních výloh, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Stále provozovně se nepřičítou žádné zisky z podnikání na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

5. Zisky z podnikání, které se mají přičíst stále

provozovně, budou pro účely této smlouvy zahrnovat pouze zisky plynoucí z majetku nebo činností této stále provozovny a budou stanoveny každým rokem stejnou metodou, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

6. Nic v tomto článku se nedotkne uplatňování zákonů každého smluvního státu vztahujících se k určené daňové povinnosti osoby v případech, kdy informace, kterou mají příslušné úřady daného státu k dispozici, není odpovídající pro určení zisků, které lze přičítat stále provozovně, za předpokladu, že na základě přístupné informace je určení zisků stále provozovny v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

7. Výraz „zisky podniků“ znamená pro účely této smlouvy příjmy plynoucí z jakékoli obchodní či průmyslové činnosti. Zahrnuje například zisky z výrobních, obchodních, rybářských, dopravních, komunikačních nebo těžebních činností a z poskytování služeb druhou osobou, včetně případů, kdy společnost poskytuje služby svými zaměstnanci. Tento výraz nezahrnuje příjmy plynoucí fyzické osobě za poskytování služeb, ať již jako zaměstnanec nebo v nezávislém povolání.

8. Jestliže zisky podniku zahrnují příjmy, o nichž se pojednává zvlášť v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

LODNÍ A LETECKÁ DOPRAVA

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Výraz „zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě“ zahrnuje pro účely tohoto článku zisky plynoucí z pronájmu lodí nebo letadel včetně posádky na určitou dobu nebo cestu. Zahrnuje rovněž zisky plynoucí z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky, který provádí podnik provozující loď nebo letadla v mezinárodní dopravě, pokud takové pronájmy jsou nahodilé ve vztahu k činnostem popsaným v odstavci 1.

3. Zisky podniku jednoho smluvního státu z užívání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů, vlečných člunů a souvisejícího zařízení pro dopravu kontejnerů) užívaných v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

4. Ustanovení odstavce 1 platí také pro podíly na zisku z účasti na poolu, na společném podniku nebo mezinárodní provozní agentuře.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

1. Jestliže:

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu; nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,
- a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebyť těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu a následně zdaní zisky, ze kterých byl podnik druhého smluvního státu zdaněn v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví druhý stát vhodně částku daně uložené z těchto zisků v tomto státě. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

3. Ustanovení odstavce 2 se neuplatní v případě podvodu, hrubé nedbalosti nebo vědomého zanedbání.

Článek 10 DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce, který je skutečným vlastníkem dividend, je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost, která vlastní nejméně 10 % podílů s hlasovacím právem na společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotkne zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Pododstavec a) odstavce 2 se nepoužije v případě dividend, které vyplácí United State Regulated Investment Company nebo Real Estate Investment Trust. Pododstavec b) odstavce 2 se použije v případě dividend vyplácených společností Regulated Invest-

ment Company. V případě dividend vyplácených společnostmi Real Estate Investment Trust se pododstavec b) odstavce 2 použije, jestliže skutečný vlastník dividend je fyzická osoba vlastníci méně než 10 % účasti na společnosti Real Estate Investment Trust; jinak se uplatní sazba srážkové daně podle vnitrostátních právních předpisů.

4. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem. Výraz dividendy rovněž zahrnuje příjmy ze závazků, včetně dlužních úpisů nesoucích právo podílu na zisku, v tom rozsahu, jak je to stanoveno podle právních předpisů toho smluvního státu, ze kterého plyne příjem.

5. Ustanovení odstavce 2 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává nebo vykonával v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nebo vykonával nezávislé povolání ve stále základně tam umístěné, a jestliže dividendy lze přičítat této stále provozovně nebo této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 (Zisky podniků) nebo článku 14 (Nezávislá povolání) podle toho, o jaký případ jde.

6. Společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, může kromě zdanění podle ostatních ustanovení této smlouvy podléhat ještě další dani. Tato daň však nemůže překročit 5 % příjmů společnosti, které lze přičíst stále provozovně v tomto druhém státě nebo které podléhají zdanění na čistém základě v tomto druhém státě podle článku 6 (Příjmy z nemovitého majetku) nebo podle článku 13 (Zisky ze zcizení majetku), po odečtu daní ze zisků uložených z těchto příjmů v tomto druhém státě a po úpravě s ohledem na nárůst nebo snížení majetku, po zohlednění závazků společnosti ve vztahu ke stále provozovně nebo obchodní nebo průmyslové činnosti. Taková daň se může použít pouze, pokud se taková daň ukládá podle právních předpisů tohoto druhého státu z příjmů jakékoliv stále provozovny, která je udržována v tomto druhém státě společností, jež není rezidentem v tomto druhém státě.

7. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, tvoří část provozního majetku stále provozovny nebo stále základny, umístěné v tomto druhém státě, i když vyplácené dividendy pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky, které mají zdroj v jednom smluvním státě a které skutečně vlastní rezident druhého smluvního státu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Spojené státy mohou, bez ohledu na ustanovení odstavce 1, zdanit částku převyšující zbytkový úrok v Real Estate Mortgage Investment Conduit v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

3. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, a s výhradou odstavce 4 článku 10 (Dividendy) poskytujících nebo neposkytujících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjem z vládních cenných papírů a příjem z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher vztahujících se k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům, stejně jako jakýkoliv jiný příjem, který je podle daňových zákonů smluvního státu, v němž příjem vzniká, považován za příjem z půjčených peněz.

4. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, provádí nebo prováděl v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné, nebo vykonává nebo vykonával v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže úroky lze přičítat této stálé provozovně nebo této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 (Zisky podniků) nebo článku 14 (Nezávislá povolání), podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Licenční poplatky uvedené v pododstavci a) odstavce 3, které skutečně vlastní rezident jednoho smluvního státu, mohou být zdaněny pouze v tomto státě. Licenční poplatky uvedené v pododstavci b) odstavce 3 mohou být zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce, který je skutečným vlastníkem licenčních poplatků, rezidentem druhého smluvního státu, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v této smlouvě označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití:

- a) autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů nebo filmů nebo pásek nebo jiných prostředků obrazové či zvukové reprodukce;
- b) patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jiného obdobného práva nebo majetku, nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

Výraz „licenční poplatky“ rovněž zahrnuje platby pocházející z prodeje takovýchto práv nebo majetku, které jsou vázány na produktivitu, využívání nebo další prodej.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává nebo vykonával v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nebo vykonával v tomto druhém státě nezávislé povolání ve stálé základně tam umístěné, a jestliže tyto licenční poplatky lze přičítat této stálé provozovně nebo stálé základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 (Zisky podniků) nebo článku 14 (Nezávislá povolání) podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, pro něž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, z jakéhokoliv důvodu částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude

v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

6. Pro účely tohoto článku:

- a) S licenčními poplatky bude nakládáno jako s majícími zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám nebo jeho nižší správní útvar nebo místní orgán tohoto státu nebo osoba, která je pro daňové účely rezidentem tohoto státu. Jestliže však osoba platící licenční poplatky, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži této stálé provozovny nebo stálé základny, má se za to, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.
- b) Pokud nelze podle pododstavce a) nakládat s licenčními poplatky jako s poplatky majícími zdroj v jednom smluvním státě, bude s licenčními poplatky, placenými za užití nebo za právo na užití v jednom smluvním státě jakéhokoliv majetku nebo práva popsaného v odstavci 3, nakládáno jako s poplatky majícími zdroj v tomto státě.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Pro účely tohoto článku výraz „nemovitý majetek umístěný ve druhém smluvním státě“ zahrnuje nemovitý majetek zmíněný v článku 6, který je umístěný v tomto druhém státě. Rovněž zahrnuje podíly na společnosti, jejíž jmění je tvořeno nejméně z 50 % nemovitým majetkem umístěným ve druhém smluvním státě, a rovněž účast na osobní společnosti, svěřeném majetku nebo pozůstalosti, pokud jejich jmění sestává z nemovitého majetku umístěného v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení movitého majetku, které lze přičíst stálé provozovně, jež má nebo měl podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo které lze přičíst stálé základně, jež má nebo měl rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, a zisky ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

4. Zisky plynoucí podniku jednoho smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel využívaných v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen v tomto státě.

5. Platby popsané v odstavci 3 článku 12 (Licenční

poplatky) podléhají zdanění pouze podle ustanovení článku 12.

6. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1 až 5, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze samostatného nezávislého povolání, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud taková činnost není nebo nebyla vykonávána ve druhém smluvním státě a:

- a) příjem nelze přičíst stálé základně, již má tato fyzická osoba pravidelně k dispozici v tomto druhém státě pro účely provozování této činnosti; v takovém případě příjmy, které lze přičíst této stálé základně, mohou být zdaněny v tomto druhém státě; nebo
- b) fyzická osoba se nezdržuje ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dnů v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

2. Výraz „nezávislé povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

ZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16 (Tantiémy), 19 (Penze, renty, alimenty a přídavky na děti), 20 (Veřejné funkce) a 21 (Studenti, stážisté, učitelé a výzkumní pracovníci) zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být takové odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období;
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě; a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného jako člen řádné posádky loď nebo letadla, které jsou provozovány podnikem jednoho smluvního státu v mezinárodní dopravě, zdaněny jen v tomto smluvním státě.

Článek 16

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá za služby poskytované v druhém smluvním státě jako člen správní rady společnosti nebo jiného podobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

OMEZENÍ VÝHOD

1. Osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu a pobírá příjem z druhého smluvního státu, bude oprávněná podle této smlouvy k úlevám ze zdanění v druhém smluvním státě, jen pokud taková osoba je:

- a) fyzická osoba;
- b) smluvní stát nebo nižší správní útvar nebo místní orgán tohoto státu;
- c) zapojena do aktivního provádění obchodní či průmyslové činnosti v prvně zmíněném státě (jiné než v oblasti provádění nebo řízení investic, pokud nejde o činnosti v bankovníctví nebo pojišťovnictví prováděné bankou nebo pojišťovacím ústavem) a příjem plynoucí z druhého smluvního státu je získán na základě této obchodní nebo průmyslové činnosti nebo v souvislosti s ní;
- d) společnost, jejíž hlavní druh akcií je v podstatném rozsahu a pravidelně obchodován na burze uznaných cenných papírů, nebo která je zcela vlastněna, přímo nebo nepřímo, rezidentem tohoto smluvního státu, jehož hlavní druh akcií je v podstatném rozsahu a pravidelně obchodován na burze uznaných cenných papírů;
- e) subjekt, který je neziskovou organizací (včetně penzijního fondu nebo soukromé nadace) a který, na základě tohoto postavení, je obecně osvobozený od zdanění příjmů ve smluvním státě, v němž je rezidentem, za předpokladu, že více jak polovina skutečných příjemců, členů nebo účastníků, pokud jsou taková, jsou v takové organizaci oprávněni, podle tohoto článku, k výhodám plynoucím z této smlouvy; nebo
- f) osoba, která splňuje obě následující podmínky:
 - (i) více než 50 % skutečného podílu na takové osobě (nebo v případě společnosti, více než 50 % počtu akcií každého druhu akcií společnosti) je vlastněno, přímo nebo nepřímo, osobami, které jsou oprávněny k výhodám plynoucím z této smlouvy podle pododstavců a), b), d) nebo e); a

(ii) ne více než 50 % hrubých příjmů takové osoby je použito, přímo nebo nepřímo, na splnění závazků (včetně závazků za úroky nebo licenční poplatky) osobám, které nejsou oprávněny k výhodám plynoucím z této smlouvy podle pododstavců a), b), d) nebo e).

2. Osobě, která není oprávněná k výhodám této smlouvy, podle ustanovení odstavce 1 mohou být nicméně poskytnuty výhody plynoucí z této smlouvy, jestliže příslušný úřad toho státu, v němž mají příjmy zdroj, tak určí.

3. Pro účely pododstavce d) odstavce 1 znamená výraz „burza uznaných cenných papírů“:

- a) Systém NASDAQ vlastněný společností National Association of Securities Dealers Inc. (Národní asociace obchodníků cenných papírů, Inc.) a jakoukoli burzu registrovanou u Securities and Exchange Commission (Komise cenných papírů a burz) jako burzu národních cenných papírů pro účely zákona o burzách cenných papírů z roku 1934;
- b) českou burzu (Burza cenných papírů Praha a. s.) a jakoukoliv jinou burzu cenných papírů uznanou státními úřady; a
- c) jakoukoliv jinou burzu, na níž se dohodnou příslušné úřady.

4. Pro účely pododstavce f) (ii) odstavce 1, výraz „hrubé příjmy“ znamená hrubé výnosy, nebo tam, kde se podnik zabývá průmyslovou a obchodní činností zahrnující zpracování nebo výrobu zboží, hrubé výnosy snížené o přímé náklady na pracovní sílu a materiál, které lze přičíst takovému zpracování nebo výrobě a které jsou nebo mohou být placeny z těchto příjmů.

Článek 18

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, například jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník, nebo jako sportovec ze svých osobně vykonávaných činností v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 (Nezávislá povolání) a 15 (Závislá povolání) zdaněny v tomto druhém státě, vyjma případů, kdy částka hrubých příjmů plynoucích tomuto umělci nebo sportovci včetně výdajů, jež mu byly nebo jeho jménem byly hrazeny z takových činností, nepřesáhne dvacet tisíc dolarů Spojených států (20 000 USD) nebo jejich ekvivalent v českých korunách za příslušný daňový rok. Taková daň může být uložena srážkou na celou částku všech hrubých příjmů plynoucích takovému umělci nebo sportovci v kterémkoli období během příslušného daňového roku, za předpokladu, že umělec nebo sportovec je oprávněn obdržet refundaci takových daní, jestliže nevznikne daňová povinnost v příslušném daňovém roce podle ustanovení této smlouvy.

2. Jestliže příjmy z činností vykonávaných osobně umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy této jiné osoby bez ohledu na ustanovení článku 7 (Zisky podniků) a 14 (Nezávislá povolání) zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány, pokud není zjištěno, že ani umělec nebo sportovec ani jiné osoby, které mají k němu vztah, se nepodílejí přímo nebo nepřímo na ziscích této jiné osoby jakýmkoli způsobem, včetně obdržení odložené odměny, prémie, poplatků, dividend, rozdělení zisků osobních společností nebo jiných rozdělených zisků.

3. Příjmy plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu jako umělci nebo sportovci budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osvobozeny od zdanění druhým smluvním státem, jestliže návštěva tohoto druhého státu je podstatným způsobem hrazena z veřejných fondů prvně zmíněného státu nebo jeho nižšího správního útvaru nebo místního orgánu a nebo je vykonávána na základě zvláštní dohody mezi vládami smluvních států.

Článek 19

PENZE, RENTY, ALIMENTY A PŘÍDAVKY NA DĚTI

1. S výhradou ustanovení článku 20 (Veřejné služby):

- a) penze a jiné podobné platy za předchozí zaměstnání plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu, který je jejich skutečným vlastníkem, nebo jiné osobě, která je rezidentem téhož smluvního státu, podléhají zdanění pouze v tomto státě; a
- b) příspěvky sociálního pojištění a jiné veřejné penze vyplácené jedním smluvním státem rezidentu druhého smluvního státu nebo občanu Spojených států podléhají zdanění pouze v prvně zmíněném státě.

2. Renty plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu, jež je jejich skutečným vlastníkem, podléhají zdanění pouze v tomto státě. Výraz „renta“ použitý v tomto odstavci označuje stanovenou částku vyplácenou opakovaně v určených termínech po určený počet let na základě závazku uskutečnit tyto platby náhradou za zcela odpovídající plnění (jiné než poskytování služeb).

3. Alimenty placené rezidentu jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě. Výraz „alimenty“ použitý v tomto odstavci označuje opakované platby uskutečňované podle písemné smlouvy o rozchodu nebo podle rozhodnutí o rozvodu, odděleném vyživování nebo povinné podpoře, a které jsou zdanitelné u příjemce podle zákonů státu, jehož je rezidentem.

4. Neodečitatelné alimenty a opakované platby za účelem podpory dítěte uskutečňované podle písemné

smlouvy o rozchodu nebo podle rozhodnutí o rozvodu, odděleném vyživování nebo povinné podpoře, vyplácené rezidentem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu, nepodléhají zdanění v tomto druhém státě.

Článek 20

VEŘEJNÉ FUNKCE

Odměny, včetně penzí, vyplácené z veřejných fondů jednoho smluvního státu nebo nižšího správního útvaru nebo místního orgánu tohoto státu občanu tohoto státu za služby prokazované ve funkcích vládní povahy podléhají zdanění pouze v tomto státě. Avšak ustanovení článku 14 (Nezávislá povolání), článku 15 (Závislá povolání) nebo článku 18 (Umělci nebo sportovci) se podle případu uplatní a nepoužije se předchozí věta na odměny vyplácené z veřejných fondů jednoho smluvního státu, nižšího správního útvaru nebo místního úřadu tohoto státu za služby prokazované v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 21

STUDENTI, STÁŽISTÉ, UČITELÉ A VÝZKUMNÍ PRACOVNÍCI

1. a) Fyzická osoba, která je rezidentem v jednom smluvním státě na počátku své návštěvy druhého smluvního státu a která se dočasně zdržuje v tomto druhém státě za prvořadým účelem:
 - (i) studia na univerzitě nebo jiném úředně uznávaném vzdělávacím ústavu v tomto druhém smluvním státě, nebo
 - (ii) zajištění výcviku požadovaného pro kvalifikaci prováděné profese nebo profesní specializace, nebo
 - (iii) studia nebo provádění výzkumu jako příjemce peněžních darů, příspěvků a ocenění od vládních, církevních, dobročinných, vědeckých, literárních nebo vzdělávacích organizací,
 bude osvobozena od zdanění tímto druhým smluvním státem ze všech částek popsaných v pododstavci b) tohoto odstavce na období nepřesahující pět let od data svého příjezdu do tohoto druhého smluvního státu.
- b) Částky, na něž odkazuje pododstavec a) tohoto odstavce, jsou:
 - (i) úhrady z ciziny, jiné než odměna za osobní služby, za účelem její výživy, vzdělávání, studia, výzkumu nebo výcviku;
 - (ii) peněžní dar, příspěvek nebo ocenění; a

- (iii) příjmy z osobních služeb vykonávaných v tomto druhém státě v souhrnné částce nepřesahující 5000 dolarů Spojených států (5000 USD) nebo její ekvivalent v českých korunách za jakýkoliv daňový rok.

2. Fyzická osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu na počátku své návštěvy druhého smluvního státu a která se dočasně zdržuje v tomto druhém smluvním státě jako zaměstnanec rezidenta prvně zmíněného smluvního státu nebo s ním má smlouvu, za prvořadým účelem:

- a) získání technických, profesních nebo podnikatelských zkušeností od osoby jiné, než je uvedený rezident prvně zmíněného smluvního státu, nebo
- b) studia na univerzitě nebo jiném úředně uznávaném vzdělávacím ústavu v tomto druhém smluvním státě,

bude osvobozena od zdanění tímto druhým smluvním státem na období 12 po sobě jdoucích měsíců ze svých příjmů z osobních služeb v souhrnné částce nepřesahující 8000 dolarů Spojených států (8000 USD) nebo jejího ekvivalentu v českých korunách.

3. Fyzická osoba, která je rezidentem některého ze smluvních států v době, kdy se začíná dočasně zdržovat ve druhém smluvním státě, a která se dočasně zdržuje v tomto druhém státě po období nepřesahující 1 rok, jako účastník programu financovaného vládou tohoto druhého smluvního státu za prvořadým účelem výcviku, výzkumu nebo studia, bude osvobozena od zdanění tímto druhým státem ze svých příjmů z osobních služeb vykonávaných v souvislosti s takovým výcvikem, výzkumem nebo studiem v tomto druhém smluvním státě v souhrnné částce nepřesahující 10 000 dolarů Spojených států (10 000 USD) nebo jejího ekvivalentu v českých korunách.

4. Příslušné úřady smluvních států se mohou dohodnout na změně částek uvedených v odstavcích 1 (b) (iii), 2 (b) a 3 tohoto článku, aby byly zohledněny významné změny v cenových hladinách.

5. Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za prvořadým účelem výuky nebo provádění výzkumu na univerzitě, vysoké škole, škole nebo jiném úředně uznaném vzdělávacím nebo výzkumném ústavu v tomto smluvním státě a která je nebo bezprostředně před takovou návštěvou byla rezidentem druhého smluvního státu, bude osvobozena od zdanění v prvně zmíněném státě na období nepřesahující dva roky z odměn za takovou výuku nebo výzkum. Výhody poskytované v tomto odstavci nebudou uděleny fyzické osobě, která během bezprostředně předcházejícího období využívala výhod jednoho z předcházejících odstavců tohoto článku. Fyzická osoba bude oprávněna k výhodám tohoto odstavce pouze jednou.

6. Tento článek se nepoužije na příjmy z výzkumu, jestliže takový výzkum není prováděn ve veřejném

zájmu, nýbrž v první řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 22 JINÉ PŘÍJMY

1. Příjmy osoby, jež je rezidentem v jednom smluvním státě, ať vznikají kdekoli, o kterých se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, jak je definovaný v odstavci 2 článku 6 (Příjmy z nemovitého majetku), jestliže skutečný vlastník těchto příjmů, který je rezidentem smluvního státu, provádí nebo prováděl průmyslovou a obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné, nebo vykonává nebo vykonával v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a tyto příjmy lze přičíst takové stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se uplatní ustanovení článku 7 (Zisky podniků) nebo článku 14 (Nezávislá povolání), podle toho, o jaký případ jde.

Článek 23 MAJETEK

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6 (Příjmy z nemovitého majetku), vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu a umístěný ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který tvoří část provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem vztahujícím se ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loděmi, letadly a kon-
tejnery, které vlastní rezident některého smluvního státu a které provozuje v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem vztahujícím se k provozování takových lodí a letadel, podléhá zdanění pouze v tomto státě.

4. Všechny další části majetku rezidenta některého smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 24 VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. V souladu s ustanoveními a s výhradou omezení právních předpisů Spojených států (které mohou být čas od času pozměněny, aniž by se změnily jejich obecné principy), Spojené státy povolí rezidentu nebo občanu Spojených států jako zápočet na daň z příjmů

Spojených států daň z příjmů zaplacenou v České republice tímto rezidentem nebo občanem nebo jeho jménem.

2. V České republice bude dvojímu zdanění zabráněno následujícím způsobem:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy také zdaněny ve Spojených státech, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se daní zaplacené ve Spojených státech (jiné než pouze na základě občanství). Takové snížení však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny ve Spojených státech (jiné než pouze na základě občanství).

3. V případě fyzické osoby, která je občanem Spojených států a rezidentem České republiky, se má za to, že příjem, který může být zdaněn ve Spojených státech výhradně z důvodu občanství v souladu s odstavcem 3 článku 1 (Osoby, na které se Smlouva vztahuje), má zdroj v České republice do rozsahu nezbytného pro zabránění dvojímu zdanění, za předpokladu, že v žádném případě nebude daň placená Spojeným státům menší než daň, která by byla zaplacená, kdyby fyzická osoba nebyla občanem Spojených států.

Článek 25

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bude uplatňovat i na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států. Avšak pro účely zdanění Spojených států, státní příslušníci Spojených států, kteří podléhají zdanění na základě celosvětového zisku, nejsou ve stejné situaci jako čeští státní příslušníci, kteří nejsou rezidenty Spojených států.

2. Výraz „státní příslušníci“ označuje:

- a) všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu;
- b) všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení, které byly zřízeny podle práva platného v některém smluvním státě.

3. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepřínživější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal reziden-

tům druhého smluvního státu osobní úlevy, srážky a snížení pro daňové účely z důvodů osobního stavu nebo rodinných závazků, které přiznává svým rezidentům.

4. Nic v tomto článku nebude vykládáno jako zabraňující některému ze smluvních států uložit daň, jak je popsána v odstavci 6 článku 10 (Dividendy).

5. Vyjma případů, kdy se uplatní ustanovení odstavce 1 článku 9 (Sdružené podniky), odstavce 4 článku 11 (Úroky) nebo odstavce 5 článku 12 (Licenční poplatky), úroky, licenční poplatky a jiné úhrady placené rezidentem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelných zisků prvně zmíněného rezidenta odečitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Obdobně jakékoliv dluhy, které má rezident jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu, budou pro určení zdanitelného majetku prvně zmíněného rezidenta odečitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny s rezidentem prvně zmíněného státu.

6. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímou vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo budou moci být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

7. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 (Daně, na které se Smlouva vztahuje) budou vztahovat na daně jakéhokoliv druhu a charakteru ukládané jedním ze smluvních států, nebo jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 26

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může bez ohledu na opravné prostředky, které poskytuje právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem nebo státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení o opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Příslušný úřad se bude snažit, bude-li považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, vyřešit případ dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlou-

vou. Dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na jakákoliv časová či jiná procedurální omezení obsažená ve vnitrostátních právních předpisech smluvního státu.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou také spolu konzultovat zamezení dvojímu zdanění u případů, o kterých tato smlouva nepojednává.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 27

VÝMĚNA INFORMACÍ A POMOC V OBLASTI SPRÁVY

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud toto zdanění není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1 (Osoby, na které se Smlouva vztahuje). Jakékoliv informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou sděleny jen osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních orgánů), které se zabývají vyměřováním, vybíráním nebo spravováním, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci daní, nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k daním, na něž se vztahuje tato smlouva. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace pouze pro uvedené účely. Tyto informace mohou zveřejnit při veřejných soudních jednáních nebo v soudních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikatelské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

3. Jestliže je v souladu s tímto článkem požadována informace jedním smluvním státem, získá druhý smluvní stát informaci, na kterou se vztahuje požadavek, stejným způsobem a ve stejném rozsahu, jako

kdyby daň prvně zmíněného státu byla daní tohoto druhého státu a byla uložena tímto druhým státem. Na zvláštní požádání příslušného úřadu jednoho smluvního státu poskytne příslušný úřad druhého smluvního státu informaci podle tohoto článku ve formě výpovědí svědků a autentických kopií nepublikovaných původních dokumentů (včetně účetních knih, dokladů, prohlášení, záznamů, účtů a rukopisů v témže rozsahu, v jakém mohou být takové výpovědi a dokumenty získány podle právních předpisů a správní praxe tohoto druhého státu, pokud se týče jeho vlastních daní.

4. Nehledě na ustanovení článku 2 (Daně, na které se Smlouva vztahuje) se tato smlouva pro účely tohoto článku uplatní na daně všech druhů, které ukládá smluvní stát.

Článek 28

DIPLOMATÉ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

Nic v této smlouvě se nedotkne daňových výsad diplomatů a konzulárních úředníků podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

VSTUP V PLATNOST

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci v souladu s postupy, které se uplatňují v každém ze smluvních států, a ratifikační listiny budou vyměněny ve Washingtonu, D. C., co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti výměnou ratifikačních listin a její ustanovení nabudou účinnosti:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky placené nebo připisované prvního dne nebo po prvním dni druhého měsíce následujícího po datu, kdy Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně, za daňová období počínající prvním dnem nebo po prvním dni ledna roku, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 30

VÝPOVĚĎ

1. Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu vypovědět kdykoliv po 5 letech od data, kdy Smlouva vstoupí v platnost, za předpokladu, že nejméně šest měsíců před vypovězením byla předána nota diplomatickou cestou. V takovém případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky placené nebo připisované prvního dne nebo

po prvním dni ledna následujícího po vypršení šestiměsíční lhůty;

- b) pokud jde o ostatní daně, za daňová období počínající prvním dne nebo po prvním dni ledna následujícího po vypršení šestiměsíční lhůty.

Na důkaz toho podepsání, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze ve dvojím vyhotovení, v českém a anglickém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost, dne 16. září 1993.

Za Českou republiku:

Ivan **Kočárník** v. r.

Za Spojené státy americké:

Adrian **Basora** v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 281/73 583/1993 ze dne 24. ledna 1994, kterým se upravuje sestavení a předložení účetní závěrky zdravotních pojišťoven.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho poprvé při sestavení účetní závěrky za rok 1993.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 283/1 900/1994 ze dne 24. ledna 1994, kterým se doplňuje opatření č.j. V/2-31 393/1992, kterým se stanoví účetní výkazy pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho počínaje účetním obdobím roku 1994.

Opatření se současně vydává ve Finančním zpravodaji.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 283/3 149/1994 ze dne 25. ledna 1994, kterým se stanoví postup účtování zdravotního zařízení.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho při účetní uzávěrce a sestavení účetní závěrky za účetní období roku 1993.

Opatření se současně vydává ve Finančním zpravodaji.

OZNÁMENÍ**SEVT, a.s., oznamuje vydání samostatných příloh a publikací**

SEVT 98 840 0 - **CELNÍ SAZEBNÍK** - samostatná příloha k nařízení vlády č. 335/1993 Sb., s účinností od 1. ledna 1994.

Formát A 5, 2 svazky, cena 330,- Kč

SEVT 98 529 0 - **VYSVĚTLIVKY KE KOMBINOVANÉ NOMENKLATUŘE** - nepostradatelná orientační publikace při zařazování zboží do Kombinované nomenklatury. Je používána pro účely celního tarifu a pro statistiku zahraničního obchodu.

Formát A 5, 512 stran, cena 85,- Kč

SEVT 98 684 0 - **SEZNAM ZBOŽÍ A TECHNOLOGIÍ, KTERÉ PODLÉHAJÍ KONTROLNÍMU REŽIMU** - samostatná příloha k vyhlášce FMZO č. 50/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole, ve znění pozdějších předpisů. (Část I, II a III)

Formát A 4, 160 stran, cena 120,- Kč

SEVT 98 684 1 - **DODATEK SEZNAMU ZBOŽÍ A TECHNOLOGIÍ, KTERÉ PODLÉHAJÍ KONTROLNÍMU REŽIMU** - (Část III-VI) - navazuje na původní vydání „SEZNAMU...“ - pro dovozce, vývozce nebo uživatele chemikálií, jaderných položek, zařízení a technologií řízených střel. (Příloha 1a k vyhlášce č. 22/1994 Sb.)

Formát A 5, 80 stran, cena cca 70,- Kč (vyjde 2/1994)

SEVT 98 713 0 - **PROTOKOL TÝKAJÍCÍ SE DEFINICE POJMU „PŮVODNÍ VÝROBKY“ A METOD ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCE** - Středoevropská zóna volného obchodu (Česká republika, Slovenská republika, Polská republika, Maďarská republika). Protokol je součástí mezinárodní dohody o středoevropské zóně volného obchodu.

Formát A 4, 84 stran, cena 80,- Kč

Objednávky na adrese: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1
fax: (02) 53 00 26

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.